

РЕШЕНИЕ

№ 7784

гр. София, 06.03.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, IV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 07.02.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Галин Несторов

ЧЛЕНОВЕ: Вяра Русева

Танка Цонева

при участието на секретаря Розалия Радева и при участието на прокурора Тони Петрова, като разгледа дело номер **12802** по описа за **2024** година докладвано от съдия Галин Несторов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 – чл. 228 от Административно процесуалния кодекс /АПК/.

С Решение № 4525 от 15.10.2024 г. по нахд. № 7137/2024 г. Софийски районен съд, 111-ти състав, е отменил наказателно постановление № НП - 14/10.04.2024 г. издадено на 10.04.2024 г. от изпълнителен директор на Изпълнителна агенция „Медицински надзор“ (ИАМД) - С., с което на М. С. Н. - Д., с ЕГН: [ЕГН], с адрес: [населено място], [улица], са наложени наказания глоба в размер на по 300 (триста) лева за извършени административни нарушения по чл. 34, т. 1 от Наредба № 49 от 18.10.2010 г. за основните изисквания, на които трябва да отговаря устройството, дейността и вътрешния ред на лечебните заведения за болнична помощ и домовете за медико - социални грижи, във вр. с чл.46, ал. 3 от Закона за лечебните заведения.

Със същото решение Изпълнителна агенция „Медицински надзор“ (ИАМД) – С., е осъдена да заплати на М. С. Н. – Д. сумата в размер на 600.00 лева, представляваща адвокатско възнаграждение.

Така постановеното решение, в срока и по реда на чл. 211, ал. 1 от АПК, е обжалвано от изпълнителния директор на ИАМН по съображения за нарушение на материалния закон и допуснати съществени процесуални нарушения. Касаторът поддържа, че законосъобразно е ангажирана административно наказателната отговорност на касационната ответница, като при евентуално установени пропуски в

административното обвинение въззивният съд има правомощие, а и задължение по арг. от ТР № 8/16.09.2021г. по ТД 1/2020г. на ОСС, I и II колегия на ВАС да преквалифицира описаното в наказателното постановление изпълнително деяние, когато се налага да приложи закон за същото, еднакво или по-леко наказуемо нарушение, без съществено изменение на обстоятелствата на нарушението.

Касационният ответник, чрез процесуален представител адв. П. моли за отхвърляне на жалбата и претендира разноски по делото.

Участващият по делото прокурор от Софийска градска прокуратура дава заключение за основателност касационната жалба.

Съдът, като взе предвид релевантите с жалбата касационни основания и тези, за които следи служебно на основание чл. 218, ал. 2 от АПК, намира за установено следното:

Касационната жалба е подадена в установения с чл. 211, ал. 1 АПК 14-дневен срок от надлежна страна срещу подлежащ на касационна проверка валиден и допустим съдебен акт, при което същата е процесуално допустима.

Разгледана по същество касационната жалба е неоснователна.

За да постанови обжалваното решение Софийски районен съд е приел, че на основание Заповед № РД - 13 - 924/12.10.2023г. на изпълнителния директор на Изпълнителна агенция „Медицински надзор“ била извършена извънредна проверка на място на Университетска многопрофилна болница за активно лечение „София мед“ ООД, със седалище и адрес на управление: [населено място], район „И.“, [улица]. Проверката е била по повод разпореждане за възлагане на проверка от СГП, с изх.№ 1811/23/12.09.2023г. и на инспекцията № 11 -00-415/14.09.2023г.

С Писмо с изх. № 42 - 00 - 2285/13.10.2023 г. на ИАМН била изисквана необходимата за проверка медицинска и друга съотносима от лечебното заведение документация.

От лечебното заведение на комисията са предоставени отработени графици - форма 76 на персонала от отделението по анестезиология и интензивно лечение за месец август 2023г.

При преглед на отработените графици и предоставените рапортни тетрадки на отделението, комисията по проверката установила, че:

За дежурството на медицинските сестри от отделението по анестезиология и интензивно лечение на датите 18.08.2023г. и 19.08.2023г. били предоставени две рапортни тетрадки на проверяващия екип - „Рапортна книга медицински сестри ОАИЛ“, започнала на 05.08.2023г. и „Рапортна книга медицински сестри - интензивен сектор - тромболиза“, започната на 30.05.2023г. и завършена на 24.09.2023г. Подробно описвайки фактическата обстановка и считаните за приложими правни норми АНО е приел, че М. С. Н. - Д. е била назначена, съгласно трудов договор № 237/21.04.2021г. на длъжността „старша медицинска сестра“ - до обявяване на конкурс и приложено допълнително споразумение № 648/01.05.2022г. Тя притежавала диплома за више образование с образователно — квалификационна степен „Бакалавър“, серия МУС № 027294, издадена от Медицински университет - С., Факултет по обществено здраве. На комисията по проверка била предоставена длъжността характеристика, подписана от служителя на 02.07.2012 г. Раздел II Описание на длъжността, т. 2 Права, задължения и отговорности, в частта задължения било написано: „Изготвя и контролира месечния график на медицинските сестри и санитарите в отделението и го предоставя на главната сестра и „създава условия за най - добро провеждане на общите грижи за болния.

По т. 1 М. С. Н. - Д. е санкционирана за това, че не е изпълнила правилата за вътрешния ред на заведението и на съответната структура, посочени в чл. 39 от ПУДВР на УМБАЛ „София мед“ ООД, с което е била нарушила разпоредбата на чл. 34, т. 1 от Наредба № 49 от 18.10.2010 г. за основните изисквания, на които трябва да отговаря устройството, дейността и вътрешния ред на лечебните заведения за болнична помощ и домовете за медико - социални грижи, в който е било регламентирано: „Работещите в лечебните заведения за болнична помощ и в домовете за медико - социални грижи се задължават: 1. Да спазват правилата за вътрешния ред на заведението и на съответната структура“, във връзка с чл.46, ал.3 от Закона за лечебните заведения.

Административно – наказващият орган е приел, че нарушението е било извършено на 18.08.2023г., датата, на което не е било осигурено непрекъснатото 24 - часово изпълнение на лечебната дейност с дежурна медицинска сестра в отделението по анестезиология и интензивно лечение и не е било създадено условие за най - добро провеждане на общите грижи на болния.

По т. 2 М. С. Н. - Д. е санкционирана за това, че не е изпълнила правилата за вътрешния ред на заведението и на съответната структура, посочени в чл. 39 от ПУДВР на УМБАЛ „София мед“ ООД, с което е била нарушила разпоредбата на чл.34, т. 1 от Наредба № 49 от 18.10.2010 г. за основните изисквания, на които трябва да отговаря устройството, дейността и вътрешния ред на лечебните заведения за болнична помощ и домовете за медико - социални грижи, в който е било регламентирано: „Работещите в лечебните заведения за болнична помощ и в домовете за медико - социални грижи се задължават: 1. Да спазват правилата за вътрешния ред на заведението и на съответната структура“, във връзка с чл.46, ал. 3 от Закона за лечебните заведения.

Административнонаказващият орган е приел, че нарушението е било извършено на 19.08.2023г., датата, на което не е било осигурено непрекъснатото 24 - часово изпълнение на лечебната дейност с дежурна медицинска сестра в отделението по анестезиология и интензивно лечение и не е било създадено условие за най - добро провеждане на общите грижи на болния.

Нарушението е било установено на 20.10.2023 г., последната дата на извършване на проверката.

Въз основа на констатираното при проверката бил съставен АУАН № А - 14 /12.01.2024г. от държавен инспектор в отдел КСУЛЗ, дирекция КМДПП в Изпълнителна Агенция „медицински надзор“ д-р А. А. и в присъствието на свидетелите Е. М. - Б. и д - р И. Н.. Актът бил връчен на упълномощен представител на жалбоподателката и свидетел по настоящото дело С. Д.. Срещу акта било депозирано възражение, което не било уважено и впоследствие било издадено и обжалваното наказателно постановление.

За да отмени оспореното наказателно постановление СРС в 111-ти с-в е приел, че в хода на административнонаказателното производство е било допуснато съществено нарушение на процесуалните правила, обуславящи неяснотата на административното обвинение. М. Н. - Д. е била подведена по административна отговорност за това, че на 18.08. и 19.08.2023г. е нарушила разпоредбите на чл.34, ал.1 от Наредба № 49 от 18.10.2010г. за основните изисквания, на които трябва да отговаря устройството, дейността и вътрешния ред на лечебните заведения за болнична помощ и домовете за медико - социални грижи, в който е било регламентирано: „Работещите в лечебните

заведения за болнична помощ и в домовете за медико - социални грижи се задължават: Да спазват правилата за вътрешния ред на заведението и на съответната структура“, във връзка с чл.46, ал. 3 от Закона за лечебните заведения. Като препратка към нарушената разпоредба е посочен текста на чл.39 и чл.41, ал. 3 от ПУДВР. В първия текст никъде не фигурира пряко задължение за старшата медицинска сестра, а единствено е посочено, че дейността на медицинските и немедицинските специалисти в болницата, заети е лечебно - диагностичния процес се организира с график с фиксирано начало и край, който покрива 24 часа от денонощието, включително в празничните и почивните дни. Във втория текст е упоменато, че проекто - графиците за работа при условията на сумирано отчитане на работното време се изготвят от лекарите - началници на отделения и старшите медицински сестри във всяко отделение. От съдържанието на обстоятелствената част на АУАН и НП е видно, че жалбоподателката М. Н. - Д. е била санкционирана и за двете административни нарушения за неизпълнение на правилата на вътрешния ред на заведението на съответната структура, посочени в чл.39 от ПУДВР, но не е и по чл.41, ал. 3, последният от които изисква проекто - графикът да бъде изготвян от двама души - лекарите - началници на отделенията и старшите медицински сестри. Бланкетната разпоредба, към която административно наказващият орган е препратил в наказателното постановление, съдържа общи постулати на изискуемо поведение от страна на административно отговорното лице, които нямат връзка с предмета на изпълнителното деяние и вмененото на жалбоподателката бездействие. Още повече, че за графиците в рапорната книга отговаря и началник на отделение, който очевидно не е бил подведен под отговорност. В този смисъл съдът приел, че нарушението е неясно откъм обективна страна и неговото описание накърнява правото на защита на лицето. Като допълнителен аргумент в тази насока съдът се е позовал на свидетелските показания на разпитания в качеството на свидетел актосъставител д-р А. А. Макар и констатирал двете изпълнителни деяния въз основа на предоставени от болничното заведение писмени доказателства, същият заявил пред съда, че няма спомен в какво се изразява неправомерното поведение на жалбоподателката, а същевременно признава, че е налице извършено нарушение, за което самостоятелно е била наказана УМБАЛ „СОФИЯМЕД“ ООД. От така констатираното не става ясно в какво се изразява противоправното поведение на подведеното под административна отговорност лице, т.е. с кое нейно действие или бездействие не е спазила правилата на вътрешния ред на болничното заведение и на съответната структура. Препращащата в наказателното постановление норма на чл. 39 от ПУДВР на УМБАЛ „СОФИЯМЕД“ ООД регламентира дейността на медицинските и немедицински специалисти в болницата, заети с лечебно — диагностичен процес, да се организира с график с фиксирано начало и край, който обаче, съобразно чл. 41, ал. 3 от ПУДВР, следва да се изготви от лекарите-началници на отделения и старшите сестри. В случая не става ясно поведението на жалбоподателката М. Н. - Д. дали е било свързано с изготвянето и контролирането на месечния график на медицинските сестри и санитарите в отделението и да го представи на съответната главна сестра, или в пропуски при отразяването на въпросните лица в този график, както и дали графикът е бил предоставен на главната сестра.

При горните съображения СРС приел, че освен издадено при допуснато съществено нарушение на процесуалните правила, наказателното постановление се явява и необосновано, тъй като не е било подкрепено от убедителни гласни доказателствени

средства, подкрепящи установените констатации от страна на проверяващия, при което е отменил наказателно постановление № НП - 14/10.04.2024 г. на изпълнителен директор на Изпълнителна агенция „Медицински надзор“.

Така изложената фактическа обстановка СРС установил от събраните по делото доказателства и доказателствени средства, а именно: АУАН, рапортни книги, длъжностни характеристики и гласни доказателства на разпитаните по делото свидетели.

Така поста постановеното съдебно решение е валидно, допустимо и правилно. Съдът споделя изцяло изводите на СРС 111 с-в, като на осн. чл. 221, ал. 2 от АПК намира, че не следва да ги преповтаря.

Повдигнатите административни обвинения спрямо касационният ответник М. Н. – Д. са, че не спазват правилата за вътрешния ред на заведението и на съответната структура – чл. 34, т. 1 от Наредба № 49/18.10.2010 г. за основните изисквания, на които трябва да отговарят устройството, дейността и вътрешният ред на лечебните заведения за болнична помощ и домовете за медико-социални грижи /наредба № 49/ във вр. с чл. 46, ал. 3 от ЗЛЗ. От пространно описателната част в НП - 14/10.04.2024 г. (12 страници) абсолютно не става ясно какво е било дължимото поведение на М. Д.. Цитираните текстове на чл. 39 и чл. 43 от Правилника за устройството, дейността и вътрешния ред са общи и декларативни, които сами по себе си не могат да бъдат нарушени. Обобщено твърденията на административното обвинение са неизпълнение (бездействие) на нормативно задължение. Това задължение обаче трябва да бъде точно определено, а не общо и хипотетично. Така чл. 39 от ПУДВР казва дейността на медицинските и немедицинските специалисти в болницата, заети с лечебно-диагностичния процес се организира с график с фиксирано начало и край, който покрива 24 часа от денонощието, вкл. празнични и почивни дни. От тази диспозитивна норма, приложена към длъжностната характеристика на М. Д. /Раздел II Описание на длъжността, т. 2 Права, задължения и отговорности, в частта задължения било написано: „Изготвя и контролира месечния график на медицинските сестри и санитарите в отделението и го предоставя на главната сестра и „създава условия за най - добро провеждане на общите грижи за болния“, могат да се изведат като неизпълнения както следва: неизготвяне на графика, неупражняване на контрол по отношение изпълнението на графика или саботаж по отношение на последната хипотеза (създаване на условия). Така обаче нито в АУАН, нито в процесното НП не е изяснено в какво се състои конкретното неизпълнение. Още по-голяма неяснота внася и следващият цитиран текст на чл. 41, ал. 3 от ПУДВР – проекто –графиците за работа при условията на сумарно отчитане на работното време се изготвят от лекари – началници и старшите медицински сестри. Последното означава, че изготвянето на график, респ. неизготвянето му не може да се вмени самостоятелно във вина на касационната ответница. Следователно от всички възможни неизпълнения в горесцитираните хипотези остава единствено неупражняване на контрол. Последното обаче нито изрично е посочено като неизпълнение, нито пък от описателната (фактическата) част може да бъде изведено. От фактическа страна е установено е крайно неясно, ситирани са имена на медицински персонал, както и че болногледачи са прилагали лекарствени продукти на пациенти (отново изключително общо и необосновано). Нещо повече, не е установено безспорно, че М. Д. е била на работа в конкретните дни и часове, от което пък да се направи извод за неупражняване на контрол. Дори и да се приеме, че е установено болногледачи да са прилагали

лекарствени продукти на пациенти, то последното определено не представлява нарушение по чл. 34, т. 1 от Наредба № 49 от страна на М. Д., а на съответните лица (болногледачите), доколкото административно наказателната отговорност е лична.

По тези съображения и след извършена служебна проверка на решението на районния съд, съгласно изискванията на чл.218, ал. 2 АПК, при която не се констатираха основания за отмяната му поради невалидност, недопустимост или несъответствие с материалния закон, извън визираните в касационната жалба, решението на СРС следва да бъде оставено в сила.

С оглед изхода на правния спор, на касационния ответник се дължат разноски, представляващи договорено и платено адвокатско възнаграждение в размер на 400 лева (л. 28 от делото).

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК, Административен съд София-град, IV-ти касационен състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 4525 от 15.10.2024 г. по нахд. № 7137/2024 г. по описа на Софийски районен съд, 111-ти състав;

ОСЪЖДА Изпълнителна агенция „Медицински одит“ да заплати на М. С. Н. – Д. разноски по делото пред касационната инстанция в размер на 400.00 лева.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: